Dick van Putten 1951 - 2018

Geheel onverwacht overleed op 14 mei, vier dagen na zijn 67e verjaardag, onze collega Dick van Putten. Vijf jaar geleden, op 1 mei 2013, had Dick afscheid genomen van *TBV*. Sinds januari 1997 was Dick redacteur van ons tijdschrift geweest. Op het moment van zijn afscheid was hij met zestien jaar en vier maanden de langstzittende redacteur. Vrijwel die gehele tijdsperiode mocht ik met hem samenwerken.

Dick paarde een grote scherpzinnigheid en voorliefde voor het debat aan een opvallende persoonlijke bescheidenheid. Tijdens vergaderingen kon hij er lange tijd het zwijgen toedoen. Kwam er een agendapunt voorbij waarover hij een goed onderbouwde mening had, dan zette hij die dan ook uitvoerig en helder neer, zodat er vaak maar één conclusie was: “Dick ziet het juist. We conformeren ons aan zijn analyse.”

Dick was na zijn artsexamen aan de slag gegaan bij het toenmalige Nederlands Instituut voor Praeventieve Geneeskunde (NIPG) te Leiden. Hij koos voor een carrière in wetenschap en beleid. Hij werd geregistreerd als epidemioloog. Hoewel zijn belangstelling duidelijk op het domein arbeid en gezondheid lag, heeft hij nooit overwogen de opleiding tot bedrijfsarts te volgen. Voor zijn positie bij het NIPG en later TNO Arbeid en TNO Gezond Leven was dat ook niet nodig. Dick had gelet op zijn onderzoeksactiviteiten moeite-loos kunnen promoveren, maar ook daar zag hij van af.

Als programmamanager bij TNO was Dick kind aan huis bij het Ministerie van Sociale Zaken. Die samenwerking tussen overheid en TNO leidde tot talrijke ‘producten’ en publicaties waarin Dick de hand had als regisseur of mede-auteur. Ik noem hier slechts de *Leidraad Samenwerking Huisarts en Bedrijfsarts* (2002) en de *Nationale Enquête Arbeidsomstandigheden*. Zelf mocht ik bij herhaling de degens met Dick kruisen als het ging over PAGO-cijfers en PAGO-rapportages.

Als beoordelaar van artikelen had Dick ervaring opgedaan bij het *Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde* toen hij in 1997 lid werd van de *TBV*-redactie. Zijn eerste redactioneel commentaar lezen we in *TBV* van mei 1997: ‘Arbosterren en communicatie’. Dick pleit ervoor dat

werknemers zelf direct betrokken moeten zijn bij het in huis halen van de juiste dienstverlening. In diezelfde jaargang 1997 vinden we een destijds spraakmakend debat van Dick met Jaap Bruins Slot over het PAGO. “PAGO of niet?”, vraagt Dick zich af. Dick ziet PAGO als een bewakingsmiddel om falende preventie te signaleren. “Het PAGO zal daarmee tot een zeldzame activiteit worden voor zeer bijzondere groepen werknemers”, stelt Dick, daarmee een minderheidsstandpunt innemend. “Zinloos medisch onderzoek moet worden vermeden.”

Dick deed het voorwerk voor het *TBV*-interview met minister Donner van Sociale Zaken. Samen met Bas Sorgdrager ontlokte hij de minister uitspraken over flexibilisering van de pensioenleeftijd en de pensioenuitkering. “Zware beroepen moeten we aanpakken, niet de beroeps-beoefenaren straffen”, aldus Donner. U kunt het interview nog eens nalezen in *TBV* van juni 2010.

Dicks zwanenzang in *TBV* staat in Standpunt.tbv van mei 2013. Dick neemt hier stelling in over richtlijnen. Vooral de richtlijnen die niet een gezondheidsprobleem, maar een arbeidsrisico behandelen zoals tillen, werkdruk en agressie moet je afstemmen met sociale partners. Met behoud van *evidence*!

Met zijn kennis van de wereld van de beleidsmakers, met zijn scherpe en kritische beoordelingen van kopij, maar vooral door zijn persoonlijke betrokkenheid bij ons tijdschrift heeft Dick van Putten een enorme bijdrage aan *TBV* geleverd. Daarvoor willen wij hem op deze plaats in grote dankbaarheid gedenken.

André Weel